

Fascinerend **Birma**

"Als jij door Azië reist, word je een andere fotograaf", zei eens een journalist met wie ik veel heb gereisd tegen me. "Op andere plaatsen ga je intuïtief al snel op in het landschap, de natuur, maar

in Azië ben je voortdurend op zoek naar de menselijke factor." Misschien heeft hij gelijk. Natuurlijk, ook in Azië grijpt het landschap

mij aan, zoals ik er ook de architectuur – modern én traditioneel – fascinerend vind. Maar inderdaad, de mensen... Ik vind ze prachtig, ik vind ze lief, ik bewon-

der hun autonome gratie, hun zelfbewustzijn, hun ingetogenheid. Misschien appelleren ze aan iets dat ik zelf ook zou willen hebben, al zou ik niet precies kunnen omschrijven wat dat dan wel

zou moeten zijn. Ik houd van de enorme verscheidenheid van het continent: van het hoogontwikkelde Japan tot het platteland van zuidelijk India. Maar tot mijn absolute favorieten behoort Myan-

mar, het land dat bij ons beter bekend is als Birma. Bij veel mensen van mijn generatie en ouder roept die naam nog altijd vooral de associatie op met die vermaledijde spoorweg. Bij mij inmiddels

niet meer. Al tijdens mijn eerste bezoek, enkele jaren geleden, toen ik met het cruiseschip 'The Road to Mandalay' over de Irrawaddy-rivier voer, werd de associatie met de Tweede Wereldoorlog